

Lov efter Flertallets Forslag kommer til at spare 7 Kroner, og dersom denne Familie kun har 3 Børn, og saa fremt vi sætte, at disse 3 ere Pigebørn, og endvidere tænke os, at de saa Ophold i Landdistrikterne, saa maa vi endvidere forudsætte, at Familien er saa paapassende og forsigtig, at den hver Dag putter de 2 Dre, den sparer, ned i en Skuffe og saa, naar der er samlet noget, gaar hen og staffer sig en Livrenteforsørgelse for disse 3 Pigebørn, men der maa ikke gaa en eneste af Dørene til Spilde, og vel at mærke, saa har man ved alle disse „hvis“er og „dersom“er, kun opnaaet et Minimum af den Forsørgelse, der er foreslaaet af Mindretallet, det vil sige 100 Kr. om Aaret. Der vil altsaa kunne opnaas en Minimumsforsørgelse for enlig stillede Kvinder paa Landet; men saa snart et af disse „hvis“er og „dersom“er ikke slaa til, saa falder hele Huset, fastere staar det ikke, mere betyder det ikke. Og nu vil jeg nok spørge, om egentlig den ærede Ordfører for Alvor tror, at vi kunne arbejde os op til en Alderdomsforsørgelse paa den Maade, som han virkelig tror, at de, der trænge til en saadan Forsørgelse, ville anvende disse 2 Dre daglig dertil. Tror den ærede Ordfører ikke, at der vil paatrænge sig ganske anderledes nærliggende Opgaver end at sørge for Børnene lige fra Fødselen til det 62de Aar, det er en lang Tid at paatage sig den Tvang, for at Børnene en Gang med Tiden skulle kunne opnaa et saadant Gode. Jeg tror derfor ikke, det vil saa nogen praktisk Betydning. Nej, alle de Goder, Flertallet opstiller, ere, som sagt, indvøbte i saa mange Papirer, ligge saa langt borte og ere saa omdisputable, at de blive af højt tvivlsom Natur. Hvad Mindretallet derimod opstiller, er direkte og aldeles haandgribelige Goder. Det er noget, man kan forstaa, og man veed, hvad der virkelig resulterer deraf, saasnart Loven træder i Kraft. Virkningerne af Mindretallets Forslag begynde straks og ere aabenlyse. Enhver veed, hvorledes han er stillet, og der bliver intet at diskutere om. Ja, man kan sige, at der kan disputeres, om det er for lidt eller for meget, der bliver givet, og om Formen, hvorunder det kan afgøres, men Resultatet staar som givet, de Goder, der opnaas, staa i klart Lys, og det er det, vi skulle se at arbejde os henimod i Lovgivningen i Stedet for at bygge nye Led af det Omsvøbssystem, som vi i Forvejen have alt for meget af.

Jeg skal dernæst fremsætte nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af selve Alderdomsforsørgelsesspørgsmaalet. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds

(N. Andersen), som i Gaar for Næsten talte som en Ven af at saa dette Spørgsmaal løst, begyndte med nogle Behrejdelse til Forslagsstillerne, og dem synes jeg, de have faaet nok af, saa at hvis nogen af os andre kan trøste dem lidt, kunne de nok fortjene det. Det ærede Medlem sagde, at det var en Glæde at komme med den Alderdomsforsørgelse i Tide og Utide. Det synes mig dog ikke, at dette Ting i Grunden er blevet overrendt med Forslag om at stabe Alderdomsforsørgelse. Spørgsmaalet har jo nok været drøftet, men jeg synes dog ikke, at man ved alle mnlige Lejligheder har kastet det ind; det er efter min Mening en aldeles utidig Behrejdelse. Jeg har paavist i en anden Sammenhæng, at nu var det endog saa nødvendigt at tage Spørgsmaalet op, da der er en Mulighed for at saa Midler til dets Løsning, og disse ellers maaste kunde saa en anden Anvendelse. Netop nu maa vi tage Spørgsmaalet op, medens en af Mulighederne er til Stede; er der andre Muligheder, saa tage vi dem i Betragtning, og det have Forslagsstillerne ogsaa gjort. Dernæst havde det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) ligesom mange andre en Mængde Indvendinger imod Forslaget, baade i al Almindelighed og i Enkelthederne. Ja, man kan sagtens opstille Betænkkeligheder, og saa vil det i Almindelighed ogsaa gaa saaledes, at hele Sagen i Grunden dermed strander. Der var et Par meget stærke Fordringer, som det ærede Medlem opstillede, som jeg for Næsten ved flere andre Lejligheder har hørt og set, men som det ikke forekommer mig nødvendigt at optage ved dette Spørgsmaals Løsning. Der er f. Eks. denne, at naar vi skulle have en saadan Arbejderforsørgelseslov, maatte det være bestemt fastslaaet, hvad Statskassen kunde komme til at yde til den Sags Fremme. Ja, det kunde jo være ret hensigtsmæssigt, men jeg vil dog gøre Indsigelse mod, at det skulde være et Princip, som vi altid følge, og som vi derfor behøve at følge ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) sagde, at saaledes gaar det ellers til ved en Lovs Affattelse, at man bestemt fastslaar, hvad Statskassen skal yde, men saaledes er det ingenlunde altid. Jeg skal blot pege paa en Ting, der noksom viser, at det ikke er Tilfældet. Vi have i Forvejen jo et Alderdomsforsørgelsesspørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Embedsmændenes Pension, men der tage vi ikke det Hensyn, at vi bestemme, hvilke Forpligtelser Statskassen har at fyldestgøre med en bestemt økonomisk Grænse. Nej, der sige vi, at